

Arrest

nr. 202 050 van 3 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart België te zijn binnengekomen in België in oktober 2016. Uit een eurodac-hit blijkt dat verzoeker een visum werd uitgereikt door het Spaanse consulaat-generaal in Marokko waarmee hij in november 2015 naar Europa is gereisd. Verzoekers vingerafdrucken werden op 6 april 2016 genomen in Duitsland (Eurodac).

1.2. Verzoeker werd op 4 juli 2017 door de politie van Antwerpen gearresteerd als A.A. met Algerijnse nationaliteit en in hechtenis genomen wegens druggerelateerde feiten. Op 28 september 2017 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen voor een inbreuk op de drugswetgeving.

1.3. Op 30 oktober 2017 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker werd overgebracht naar het gesloten centrum te Merksplas.

1.4. Verzoeker diende op 17 november 2017 een asielaanvraag in. Op 17 november 2017 werd de beslissing genomen tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

1.5. Op 18 december 2017 verklaarde verzoeker afstand te doen van zijn asielaanvraag. Op 21 december 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot afstand van de asielaanvraag.

1.6. Op 26 januari 2018 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 29 januari 2018 werd de beslissing genomen tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

1.7. Op 26 februari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 26 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 26/01/2018
Overdracht CGVS: 02/02/2018*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 19 februari 2018 door het Commissariaat-generaal gehoord via videoconferentie met het Centrum voor Illegalen te Merksplas, van 14u tot 16u50, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Roy Melis, was aanwezig vanaf 14u27.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Douar Asserdoun, Bni Darkoul, Chefchaouen. In 2010 zou u naar Tanger verhuisd zijn, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Marokko in november 2015. U bent van Arabische origine en was soennitisch moslim. Tijdens uw studies zou u atheïst geworden zijn.

Volgens uw verklaringen zou u door uw geloofsverzeking problemen hebben gekregen met uw familie en onbekenden. Zo zouden één van uw broers en een neef u in 2010 ongeveer anderhalve maand hebben opgesloten en u daarbij geslagen hebben. Daarnaast werd u ook verschillende keren bedreigd, zowel telefonisch, per sms, via privéberichten op Facebook als met een dreigbriefje. In augustus 2015 zou u in Tanger ook een keer op straat aangevallen zijn door twee onbekenden. U kon ontkomen aan uw aanvallers en dook de resterende maanden onder bij een vriend elders in de stad.

U zou sinds de Arabische Lente van 2011 ook deelgenomen hebben aan verschillende manifestaties voor meer vrijheid, op verschillende plaatsen in Marokko. Daarbij zou u ook een keer zijn aangehouden door de politie, maar vrijwel meteen ter plekke zijn vrijgelaten. Verder heeft u er in Marokko geen problemen door ondervonden. Sinds uw komst naar Europa zou u ook sympathie hebben voor de ‘Volksdemocratische Beweging’ en artikels en videofragmenten van hen delen op uw Facebook accounts.

Met het oog op een betere toekomst zou u in november 2015, op legale wijze met uw eigen paspoort en een visum voor Spanje, naar Spanje gereisd zijn. U bleef slechts enkele dagen in Spanje en reisde verder door naar Duitsland, via België en Nederland. U vroeg in Duitsland asiel aan op 26 april 2016, maar werd er volgens uw verklaringen een beschermingsstatus geweigerd. In oktober 2016 zou u opnieuw naar België gekomen zijn en belandde hier in de illegaliteit. In de maanden die volgden, belandde u in de drugshandel. U kwam hierdoor in contact met de Belgische politie en werd op 28 september 2017 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien maanden (definitief vanaf 8 november 2017). U werd, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas op 30 oktober 2017.

Op 16 november 2017 werd er een repatriëring voor u voorzien, dewelke werd afgelast door de Dienst Vreemdelingenzaken. Er werd een nieuwe repatriëring voor u gepland op 22 december 2017, doch u diende op 17 november 2017 een eerste asielaanvraag in.

U werd op 18 december 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, maar deed afstand van uw asielaanvraag.

Op 29 december 2017 werd er een nieuwe repatriëring voor u voorzien, dewelke werd afgelast door de Dienst Vreemdelingenzaken. Er werd een nieuwe repatriëring voor u gepland op 10 januari 2018, tegen dewelke u zich verzette. Op 29 januari 2018 werd een nieuwe repatriëring voor u voorzien, doch u diende op 26 januari 2018 een tweede asielaanvraag in. Deze werd op 6 februari 2018 door het CGVS in overweging genomen.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Dit om onderstaande redenen.

Ten eerste dient er op gewezen dat u uw identiteit niet ontegensprekelijk kon aantonen. Zo legde u geen enkel document neer ter staving van uw identiteit. Bovendien legde u hierover uiteenlopende en weinig overtuigende verklaringen af.

Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en een asielzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas. In weerwil van de medewerkingsplicht die op u rust, laat u na uw identiteit te staven. Bovendien ontstaat door uw uiteenlopende verklaringen over uw documenten het vermoeden dat u deze bewust achterhoudt, mogelijks omdat de inhoud ervan niet strookt met uw verklaringen. Zo had u bij de DVZ nog laten optekenen dat u enkel uw paspoort had achtergelaten in Duitsland bij een vriend Mohamed, van wie u de familienaam niet kende. Uw identiteitskaart zou u, net als uw rijbewijs, in Marokko hebben achtergelaten (zie DVZ Verklaring, pt.28, pt.29). Tijdens het gehoor afgenomen door het CGVS verklaarde u dan weer dat u ook uw identiteitskaart bij deze man had achtergelaten. U bleek nu overigens plots zijn familienaam wel te kennen. Gewezen op uw uiteenlopende verklaringen, bleef u een antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS, pp.6-7). Bovendien had u aan de Belgische autoriteiten in eerste instantie ook andere identiteitsgegevens opgegeven (zijnde A. A., afkomstig uit Algerije), hetgeen uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt. Wat er ook van zij, uw identiteit staat derhalve niet vast en er kan dan ook niet worden nagegaan of eventueel door u in verdere fase neergelegde documenten daadwerkelijk betrekking hebben op uw persoon.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag bijzonder laattijdig is, hetgeen in zeer ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de beweerde problemen. Hoewel u zegt in november 2015 uw land te hebben (moeten) verlaten en nog dezelfde maand een eerste keer in België aangekomen te zijn, heeft u nagelaten hier op dat moment een asielaanvraag in te dienen. U zou naar Duitsland zijn doorgereisd, waar u van meet af aan naartoe wilde, en daar wel een asielaanvraag hebben ingediend, weliswaar pas in april 2016. U zou er evenwel geen beschermingsstatus zijn toegekend, naar eigen zeggen omdat u uw problemen niet kon aantonen. U zou in oktober 2016 opnieuw naar België gekomen zijn en nadien maandenlang in België verbleven, klaarblijkelijk zonder een nood aan internationale bescherming. U heeft immers pas op 17 november 2017 (!) een asielaanvraag ingediend en dit nadat u was opgepakt door de politie, vervolgens werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas en er een repatriëring voor u voorzien werd. Bovendien had u zelfs nadat er een eerste repatriëring voor u was gepland, klaarblijkelijk nog geen dringende nood aan bescherming. U had geen uitleg voor uw nalaten, u diende te erkennen dat uw asielaanvraag er enkel toe diende uw nakende repatriëring te vermijden (zie gehoorverslag CGVS, pp.3-5). Uw nood aan bescherming wordt overigens verder ondermijnd door de vaststelling dat u ook afstand deed van uw eerste asielaanvraag. Nochtans waren de gevolgen daarvan u door het CGVS en uw sociaal assistent uitgelegd (zie gehoorverslag CGVS 18/12/2017). Dat u dacht dat u zou teruggestuurd worden naar Duitsland en niet naar Marokko (zie gehoorverslag CGVS 19/02/2018, p.2), is dan ook geen afdoende uitleg. Bovendien werd u in België, bij uw asielaanvragen, maar ook tijdens

uw strafzaak, bijgestaan door een advocaat, waardoor u zeker al eerder van het bestaan van de asielprocedure, alsook naderhand van de gevolgen van uw afstand, zou hebben moeten weten. Dat u vernomen zou hebben dat de asielprocedure er toch niet is voor Marokkanen (zie gehoorverslag CGVS, p.5), is dan ook evenmin een uitleg voor uw nalaten. Wat er ook van zij, uw laattijdige asielaanvraag en gedrag in deze doet in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van uw beweerde problemen.

Ten derde kan er ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die u in Marokko zou hebben ervaren en mede aan de basis van uw vertrek zouden hebben gelegen. U legde er immers compleet tegenstrijdige verklaringen over af. Zo is het om te beginnen uiterst bevreemdend dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord heeft gerept over de opsluiting en mishandeling door uw familieleden (zie CGVS Vragenlijst, zie Verklaring Meervoudige Aanvraag). Hierop gewezen, kwam u niet verder dan de 'uitleg' dat u geen mogelijkheid zou hebben gehad (bij de DVZ) om over dit incident te spreken (zie gehoorverslag CGVS, p.14), hetgeen allerminst overtuigt. Het CGVS wijst erop dat u er bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ op gewezen werd dat van u werd verwacht dat u kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangaf die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, u geenszins van uw medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk uw asielmotieven te vermelden bij de DVZ. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas op een zorgvuldige wijze vermeldde. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Arabisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Verder legde u ook compleet uiteenlopende verklaringen af over de moordpoging(en) die u zou hebben meegemaakt. Op de vragenlijst van het CGVS had u het nog over twee moordpogingen. Eén keer zou er iemand u omver hebben willen rijden met een auto, een andere keer zou u op straat zijn aangevallen door drie gemaskerde personen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4). Op het gehoor door het CGVS bleek het dan slechts om één moordpoging te gaan. Het zouden nu twee personen geweest zijn, die u op straat voor afvallige hadden uitgemaakt. Na enig aandringen meer te vertellen over het incident, gaf u aan dat één van hen u ook met een mes had willen steken. U zou echter zijn kunnen ontkomen. In eerste instantie gaf u aan dat uw beide aanvallers gemaskerd waren, naderhand bleek slechts één van hen gemaskerd. Wat er ook van zij, het feit dat u dermate uiteenlopende versies van de 'feiten' geeft, spreekt al boekdelen. Verder gaf u ook aan dat u geen andere dergelijke problemen had gehad in Marokko. Erop gewezen dat u eerder nog een tweede moordpoging had vermeld, gaf u aan dat u niet zeker was of die personen u met hun wagen bewust hadden willen aanrijden. U voegde er nog aan toe dat 'ze waarschijnlijk donken waren' (zie gehoorverslag CGVS, pp.11-13). Waarom u dan eerder uitdrukkelijk van twee moordpogingen sprak, is dan ook een raadsel.

Voorts legde u ook compleet uiteenlopende verklaringen af over de bedreigingen die u in Marokko zou hebben ondervonden. Op de vragenlijst van het CGVS had u het nog enkel over telefonische bedreigingen (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4). Tijdens het gehoor door het CGVS bleek u plots bedreigd te zijn via sms, via Facebook en ook middels een dreigbrief, maar sprak u opmerkelijk genoeg niet van telefonische bedreigingen. Pas wanneer u hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd, gaf u aan ook op die manier bedreigd te zijn (zie gehoorverslag CGVS, pp.12-13). Uw uitleg voor het feit dat u de andere vormen van bedreiging onvermeld had gelaten, als zou u de kans niet geboden zijn (bij de DVZ), overtuigt evenmin. Zoals blijkt uit de weergave van uw interview daar, kon u er namelijk wel vertellen over de telefonische bedreigingen, en kreeg u bovendien de kans dit te kaderen (zie CGVS Vragenlijst). U kon overigens ook geen enkel begin van bewijs neerleggen van deze bedreigingen, in welke vorm dan ook.

Ten slotte kan hier nog aan toegevoegd worden dat ook uit uw persoonlijk gedrag tijdens uw laatste dagen in Marokko, allerminst een vrees voor vervolging blijkt. Zo gaf u aan dat u geen klacht zou hebben ingediend in Marokko tegen uw aanvallers. U gaf aan dat u dit niet deed omdat uw aanvallers onbekenden waren en het door van adres te veranderen toch opgelost zou zijn (zie CGVS vragenlijst, pt.3.4), wat gezien uw verklaringen daarover uiteraard niet overtuigt. Op het CGVS gaf u dan weer aan dat u toch het land wilde verlaten en u uw broer niet in de problemen wilde brengen (zie gehoorverslag CGVS, p.14), wat gezien de ernst van de beweerde problemen evenmin overtuigt. U liet overigens ook uiteenlopende verklaringen optekenen over de duur van uw verblijf bij uw vriend, waar u ondergedoken zou zijn. U had immers bij de DVZ nog laten optekenen dat u de laatste maand in Marokko elders in de

stad Tanger zou hebben gewoond (zie DVZ Verklaring, pt.10). Tijdens het gehoor door het CGVS had u het in eerste instantie over tien dagen dat u bij een vriend verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Niet veel later bleek het dan eigenlijk om twee tot tweeënhalve maand te gaan. Hierop gewezen, gaf u enkel aan dat het twee maanden tot twee maanden en tien dagen was (zie gehoorverslag CGVS, pp.14-15), wat uiteraard naast de kwestie is. Bovendien bleek de woonplaats van deze vriend ook relatief dicht bij de uwe, wat de ernst van eventuele problemen verder ondermijnt. Verder bleek u volgens de foto's die u op uw Facebook postte in de bewuste periode, zijnde augustus 2015, ook te kunnen genieten van uitjes naar het strand van Tanger (zie blauwe map). Uw uitleg, dat iedereen van het leven mag genieten, raakt uiteraard kant nog wal. U voegde er aan toe dat er toen nog geen sprake was van de moordpoging (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Gezien u hierover ook uiteenlopende verklaringen aflegde en u volgens uw verklaringen niet meer veilig was omwille van uw geloofsverzaking en de bedreigingen daardoor tout court, kan ook deze uitleg niet aanvaard worden. U zou immers volgens uw uiteindelijke verklaringen een maand eerder nog een dreigbrief hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Bovendien werden er op uw Facebook profiel ook foto's teruggevonden van oktober 2015, waaruit blijkt dat u zelfs na de beweerde moordpoging nog doodleuk naar het voetbal leek te kunnen gaan (zie blauwe map). Ook deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde dient vastgesteld dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de oorzaak van uw problemen in Marokko, zijnde uw geloofsverzaking. U legde ook hierover immers uiteenlopende en weinig overtuigende verklaringen af.

Zo had u ten overstaan van de DVZ laten optekenen dat u sinds 2008 atheïst bent (zie CGVS vragenlijst, pt.3.4). Tijdens het gehoor door het CGVS verklaarde u in eerste instantie ook dat u sinds 2008 voor 100% uw geloof verzaakt had (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Niet veel later, gevraagd naar dit proces, gaf u dan weer aan dat u er al in 2006-2007, in uw periode aan de universiteit, 100% van overtuigd was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd waarom u zich dan pas sinds 2008 atheïst noemt, bleef u een afdoende verklaring schuldig. U gaf nu aan dat u eigenlijk in 2006-2007 toch nog geen 100% overtuigd was en u de evolutietheorie toen nog aan het bestuderen was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Los van het feit dat u uw verklaringen gewoonweg aanpaste, dient er hierbij op gewezen te worden dat u uw studies Biologie aan de universiteit bij de DVZ volledig onvermeld liet. U zou daar slechts tot het middelbaar gestudeerd hebben (zie DVZ Verklaring, pt.11; zie CGVS Vragenlijst). Uw uitleg, als zou u er deze studies wel vermeld hebben, maar gezegd hebben dat u het tweede jaar niet had afgewerkt (zie gehoorverslag CGVS, pt.15), komt helemaal niet overeen met de weergave van dit interview. Wat er ook van zij, verder gevraagd aan welke aspecten van de evolutietheorie u in die bewuste periode dan nog twijfelde, bleef u een concreet antwoord schuldig. U hield het, zeer vaag en eerder ontwijkend, bij het feit dat het zich over een lange periode voordeed en er meer tijd nodig is om het te bewijzen. Gevraagd of er nog aspecten waren van de theorie waaraan u twijfelde, bleef u een antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dat dit proces van bewustwording allerm minst doorleefd overkwam, wordt verder bevestigd door uw beschrijving van hoe u precies atheïst geworden bent. U zou de evolutietheorie, die volgens de lessen op de middelbare school slechts een theorie was, zeer overtuigend gevonden hebben. Wat u er dan zo overtuigend aan vond, kon u echter amper verduidelijken. U hield het bij onze evolutie uit apen, het feit dat u de religieuze referenties niet overtuigend vond en u zich makkelijk kan aanpassen aan andere godsdiensten. Hier verder naar gevraagd, trachtte u de vraag te ontwijken door -opnieuw uiterst vaag overigens- te stellen dat u anders denkt, u vrij bent om te denken wat u wil, mensen beïnvloed worden door hun omgeving en er een groot verschil is tussen wetenschap en geloof (zie gehoorverslag CGVS, p.8).

Ook uw gebrek aan kennis over het onderwerp doet verder twifelen aan de geloofwaardigheid, minstens de oprechtheid van uw beweerde geloofsverzaking. Zo gaf u aan dat u 'wat boeken' had gelezen over de evolutietheorie. Gevraagd welke boeken het waren, gaf u aan dat u 'een boek' van Charles Darwin had gelezen, waarop u overschakelde op een ander thema. U bleek ook niet te weten welk boek van Darwin u precies gelezen had, noch hoe zijn bekendste boek eigenlijk heet. U weet dit aan het feit dat het lang geleden is dat u nog iets geleerd had over Darwin en u veel vergeten bent sinds u opgesloten bent (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Gevraagd naar andere auteurs die u zou gelezen hebben over het onderwerp, gaf u opmerkelijk in eerste instantie -verkeerdelijk- de naam 'Charles Dawkins' op. U corrigeerde dit evenwel nadien naar Richard Dawkins. U zou op uw oude Facebook pagina veel van hem gedeeld hebben. U kon dit echter niet aantonen, gezien deze -zeer stereotiep- geblokkeerd zou zijn (waarover verder meer). Dat het hier eerder gaat om foutief ingestudeerde kennis ipv een oprechte apostasie, blijkt eens te meer uit uw verklaringen over deze auteur. U gaf immers aan dat u zijn bekende werken 'Blinde Uren' en 'iets over een genie' (sic) zou hebben gelezen. Het is allerm minst aannemelijk dat iemand met een (weliswaar gedeeltelijke) opleiding als bioloog, die het

boek 'The Selfish Gene' werkelijk zou gelezen hebben, het verschil tussen een gen en een genie niet zou kennen. Bovendien was het u desondanks blijkbaar ook ontgaan dat de auteur gespecialiseerd is in de Genetica. U dacht dat zijn specialisatie binnen de Biologie gewoonweg de 'Biologie' was (zie gehoorverslag CGVS, pp.21-22). Ten slotte dient hierbij nog opgemerkt dat het voor een atheïst uiterst bevreemdend is dat hij de Facebook pagina van de moskee van Hoboken zou liken. Uw uitleg, als zou u dit misschien per ongeluk gedaan hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.21), overtuigt uiteraard allerminst, zeker gezien uw jarenlange ervaring met het medium. Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan het CGVS dan ook allerminst geloof hechten aan (de oprechtheid van) uw geloofsverzaking.

Ten vijfde dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u omwille van uw politieke activiteiten bij een eventuele terugkeer naar Marokko een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie zou moeten koesteren of een reëel risico zou lopen zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde sinds 2011 sympathie te hebben voor de 'Beweging van 20 februari' en deelgenomen te hebben aan verschillende manifestaties in Marokko en ook op sociale media de Marokkaanse staat bekritiseerd te hebben. Sinds uw komst naar Europa zou u ook sympathie hebben voor de 'Volksdemocratische Beweging' en artikels en videofragmenten van hen delen op uw Facebook accounts.

Het Commissariaat-generaal stelt op basis van de door u afgelegde verklaringen en na nazicht van twee van uw Facebook profielen, noch uw sympathie voor de manifestaties tijdens de Arabische Lente, noch uw sympathie voor de republikeinse beweging, in vraag. Echter, uw loutere sympathie voor, noch deelname aan dergelijke manifestaties of het delen van wat fragmenten, op zich is niet voldoende om automatisch aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. Aan deze manifestaties hebben tienduizenden Marokkanen deelgenomen. Het Commissariaat-generaal is er zich van bewust dat de autoriteiten hard hebben opgetreden tegen manifestanten en er enkele kopstukken van de betogingen nog steeds opgesloten zijn. Doch dit betekent niet dat alle deelnemers aan deze betogingen een dergelijke behandeling dienen te vrezen.

Bovendien dient er vastgesteld te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de persoonlijke problemen die u hierdoor zou hebben gehad en kan ernstig worden getwijfeld aan uw eigen activiteiten voor de republikeinse beweging. Vooreerst wordt de ernst van eventuele problemen door uw politieke activiteiten op zeer ernstige wijze ondermijnd door de vaststelling dat u op de vragenlijst van DVZ, dewelke u had ingevuld bij uw opsluiting in de gevangenis, te kennen had gegeven enkel een probleem te kennen bij eventuele terugkeer naar Marokko 'omdat u geen geloof had'. U repte daarop met geen woord over een vrees voor vervolging omwille van uw politieke activiteiten (zie Questionnaire (Prison)). Verder legde u zelf geen enkel begin van bewijs neer van deze beweerde activiteiten. U verklaarde veel foto's te hebben (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4), maar liet na deze voor te leggen. Verder zou u in Marokko nog veel hebben gedeeld en gepost, maar ook dit kon u niet aantonen. Uw oude accounts zouden -zeer stereotiep- door de staat zijn geblokkeerd (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Het is in dit verband overigens bijzonder opmerkelijk dat de autoriteiten u dan wel uw twee andere Facebook-profielen lieten (onder)houden. Nochtans zou u ook hierop gelijkaardige zaken posten en heeft het Marokkaans regime volgens uw verklaringen een elektronisch leger om profielen op te volgen (zie gehoorverslag CGVS, p.19).

Voorts legde u ook uiteenlopende verklaringen af over uw arrestatie in Marokko. U had immers op de vragenlijst van het CGVS nog laten optekenen dat u nooit gearresteerd was (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.1). Tijdens het gehoor door het CGVS bleek u dan plots weer wel eens gearresteerd te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Los van het feit dat u dit dan eerder ook had moeten aangeven, bleek u vrijwel meteen en zonder meer vrijgelaten. U zou slechts even aan een combi zijn vastgehouden (samen met anderen). Er zou wel iets van op papier gezet zijn, maar ook dit kon u niet voorleggen, waardoor het een blote bewering blijft. Bovendien dient hierbij ook gewezen op het feit dat uw beweerde politieke activiteiten kennelijk niet dermate problematisch waren voor de Marokkaanse autoriteiten om te verhinderen dat u op legale wijze, met uw eigen paspoort, het land zou verlaten.

Verder legde u ook uiteenlopende en weinig overtuigende verklaringen af over uw activiteiten voor de republikeinse beweging. U had immers op de vragenlijst van het CGVS nog aangegeven dat u sinds 2014 (dus nog voor uw vertrek uit Marokko) sympathie begon te voelen voor de 'Republikeinse Beweging van Marokkanen tegen de Koning'. U zou niet alleen teksten van de beweging delen, maar op uw eigen Facebook-pagina ook zelf teksten zou schrijven (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.4). Tijdens het gehoor op het CGVS bleek u dan weer pas sinds uw komst naar Europa sympathisant van de

'Volksdemocratische Beweging'. U zou nu ook slechts hun artikels delen, commentaren bij hun video's plaatsen en verder pagina's liken (zie gehoorverslag CGVS, pp.18-19). Meer zou u niet doen, nergens tijdens het gehoor gaf u aan dat u zelf ook teksten zou schrijven op uw profiel(en) op de sociale media.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Het heeft er alle schijn van weg dat u er enkel op uit bent uw verblijf hier te verlengen, niets meer en niets minder.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties worden u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische uiteenzetting licht hij toe als volgt:

"II.1.3. Verwerende partij stelt eerstens dat verzoekende partij haar identiteit niet heeft kunnen aantonen.

Verzoekende partij kan op heden geen identiteitsdocumenten voorleggen, toch is zij voor het CGVS volledig eerlijk geweest en haar ware identiteit en nationaliteit meegedeeld.

Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij laattijdig een asielaanvraag te hebben ingediend:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft nooit eerder asiel aangevraagd omdat er geen imminent gevaar bestond voor haar in België, zij achtte zich hier veilig. Pas toen zij inderdaad dreigde gedwongen terug gestuurd te worden naar Marokko had zij geen andere keus dan om een asielaanvraag in te dienen gezien haar problemen in Marokko en het gevaar er onderworpen te worden aan onmenselijke en vernederende behandeling.

Wat er ook van zij, wanneer verzoekende partij haar asielaanvraag indiende, doet geen afbreuk aan de reële vrees voor vervolging en onmenselijke behandeling in Marokko.

II.1.4. Verwerende partij hecht evenmin geloof aan de problemen van verzoekende partij in Marokko en haalt hiervoor vermeende tegenstellingen aan met de vragenlijst van de DVZ, alsook elementen die niet vermeld werden op de vragenlijst.

Verwerende partij is niet ernstig. Verzoekende partij kreeg amper de tijd en de mogelijkheid om haar relaas te doen bij haar DVZ 'gehoor'. Zij kreeg te horen dat zij gehoord zou worden door het CGVS en over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail uiteen te zetten, wat zij ook heeft gedaan. Het is dan ook niet serieus dat verzoekende partij niet al haar problemen uiteen heeft gezet op de vragenlijst van de DVZ.

Verzoekende partij blijft dan ook achter haar verklaringen staan, zoals gedaan op het CGVS, waar zij bijgestaan werd door een advocaat en over voldoende tijd beschikte om alles uiteen te zetten.

II.1.5. Verwerende partij stelt evenmin geloof te hechten aan de geloofsverzakking van verzoekende partij:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij is niet van de ene op de andere dag atheïst geworden. Zij is daarover beginnen nadenken in 2006-2007, pas in 2008 was zij volledig overtuigd van haar (on)geloof en beschouwt zij zichzelf 100 procent als atheïst. Het is een innerlijk proces geweest. Verzoekende partij kan geen datum plakken wanneer zij exact atheïst is geworden. Zoals zij ook verklaarde tijdens het gehoor, heeft zij de evolutieleer bestudeerd, heeft zij boeken gelezen, is zij kritisch beginnen nadenken, alvorens dergelijke grote stap te zetten.

II.1.6. Naast haar vrees omwille van haar geloofsverzakking, heeft verzoekende partij eveneens aangegeven niet te vrezen vervolgd te worden omwille van haar politieke standpunten, haar deelname aan de manifestaties, haar sympathieën voor de Arabische lente en de republikeinse beweging. Dit wordt tevens allemaal niet betwist door verwerende partij!

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig! Er bestaat in hoofde van verzoekende partij minstens een vermoeden dat haar leven in gevaar is, gezien het publiekelijk geweten is dat zij zich openlijk verzet heeft tegen de overheid en deelgenomen heeft aan manifestaties. Verzoekende partij is er dan ook van overtuigd dat zij op de luchthaven in Marokko gearresteerd en mishandeld zal worden. Verwerende partij heeft nagelaten te onderzoeken wat het lot an verzoekene partij zal zijn indien zij - als een tegenstaander van de autoriteiten - als het ware gedropt wordt op de luchthaven.

Al het voorgaande toont aan dat verzoekende partij weldegelijk van een reële vrees heeft voor haar leven in Marokko en dat verwerende partij haar dossier onzorgvuldig heeft behandeld.

Verzoekende partij wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, conform artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de vrees van verzoekende partij. De verzoekende partij heeft wel degelijk een reële vrees voor haar leven.

II.1.8. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken.

De Raad is van oordeel dat de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten vanwege zijn atheïsme ongeloofwaardig zijn. De bestreden beslissing motiveerde terecht dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent wordt ondergraven door zijn tegenstrijdige verklaringen bij aanvang van de asielpcedure en tijdens het CGVS-interview over (i) de vermeende mishandeling en opsluiting door zijn familieleden, (ii) de moordpoging(en) op zijn persoon en (iii) de wijze waarop hij bedreigingen heeft ontvangen in Marokko. Verzoeker voert aan dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen tijd heeft gekregen om alle vervolgingsfeiten uiteen te zetten. De Raad merkt echter op dat hij bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van de medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure (CGVS-vragenlijst, stuk 14, p. 1-2). Bovendien werden verzoekers verklaringen aan hem voorgelezen in het

Arabisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Verzoeker bracht in het kader van zijn tweede asielaanvraag evenmin nieuwe elementen aan omtrent voormelde vervolgingsfeiten. Bovendien gaf hij tijdens het CGVS-interview aan dat hij bij aanvang van de eerste asielpcedure en in het kader van zijn tweede asielaanvraag alle redenen heeft aangebracht die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst (CGVS-vragenlijst, stuk 5, p. 3). Verzoekers verweer kan dan ook geenszins een verschoning bieden voor de in de bestreden beslissing vastgestelde omissies en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen.

Verzoeker brengt bovendien geen valabele elementen bij ter betwisting van de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing dat uit zijn persoonlijk gedrag voor zijn vertrek uit Marokko geenszins een vrees voor vervolging kan blijken:

“Ten slotte kan hier nog aan toegevoegd worden dat ook uit uw persoonlijk gedrag tijdens uw laatste dagen in Marokko, allerm minst een vrees voor vervolging blijkt. Zo gaf u aan dat u geen klacht zou hebben ingediend in Marokko tegen uw aanvallers. U gaf aan dat u dit niet deed omdat uw aanvallers onbekenden waren en het door van adres te veranderen toch opgelost zou zijn (zie CGVS vragenlijst, pt.3.4), wat gezien uw verklaringen daarover uiteraard niet overtuigt. Op het CGVS gaf u dan weer aan dat u toch het land wilde verlaten en u uw broer niet in de problemen wilde brengen (zie gehoorverslag CGVS, p.14), wat gezien de ernst van de beweerdde problemen evenmin overtuigt. U liet overigens ook uiteenlopende verklaringen optekenen over de duur van uw verblijf bij uw vriend, waar u ondergedoken zou zijn. U had immers bij de DVZ nog laten optekenen dat u de laatste maand in Marokko elders in de stad Tanger zou hebben gewoond (zie DVZ Verklaring, pt.10). Tijdens het gehoor door het CGVS had u het in eerste instantie over tien dagen dat u bij een vriend verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Niet veel later bleek het dan eigenlijk om twee tot tweeënhalve maand te gaan. Hierop gewezen, gaf u enkel aan dat het twee maanden tot twee maanden en tien dagen was (zie gehoorverslag CGVS, pp.14-15), wat uiteraard naast de kwestie is. Bovendien bleek de woonplaats van deze vriend ook relatief dicht bij de uwe, wat de ernst van eventuele problemen verder ondermijnt. Verder bleek u volgens de foto's die u op uw Facebook postte in de bewuste periode, zijnde augustus 2015, ook te kunnen genieten van uitjes naar het strand van Tanger (zie blauwe map). Uw uitleg, dat iedereen van het leven mag genieten, raakt uiteraard kant nog wal. U voegde er aan toe dat er toen nog geen sprake was van de moordpoging (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Gezien u hierover ook uiteenlopende verklaringen aflegde en u volgens uw verklaringen niet meer veilig was omwille van uw geloofsverzeking en de bedreigingen daardoor tout court, kan ook deze uitleg niet aanvaard worden. U zou immers volgens uw uiteindelijke verklaringen een maand eerder nog een dreigbrief hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Bovendien werden er op uw Facebook profiel ook foto's teruggevonden van oktober 2015, waaruit blijkt dat u zelfs na de beweerdde moordpoging nog doodleuk naar het voetbal leek te kunnen gaan (zie blauwe map). Ook deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”

Daarnaast werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de geloofsverzeking van verzoeker. Verzoeker beperkt zijn verweer in het verzoekschrift hierover tot een loutere herhaling van zijn verklaringen dat zijn geloofsverzeking een innerlijk proces was, waarover hij begon na te denken in 2006-2007 en hiervan volledig overtuigd was in 2008, nadat hij de evolutieeler bestudeerde en er boeken over las. Verzoeker gaat met dit verweer echter voorbij aan de pertinente en terechte motieven in de bestreden beslissing dat hij (i) bij aanvang van de asielpcedure niet vermeldde dat hij biologie studeerde aan de universiteit, (ii) vage en ondoorleefde verklaring aflegde over dit proces tot geloofsverzeking, (iii) zijn kennis over de evolutietheorie lacunair is en (iv) het niet aannemelijk is dat hij als atheïst de facebookpagina van de moskee van Hoboken zou 'liken'. Deze pertinente en terechte motieven worden door verzoeker niet dienstig weerlegd en ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn geloofsverzeking.

Ten slotte bevestigt de Raad dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker omwille van zijn politieke activiteiten bij een terugkeer naar Marokko een gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Zoals verzoeker terecht aangeeft in zijn verzoekschrift wordt zijn sympathie voor de demonstraties tijdens de Arabische lente of de Republikeinse beweging niet betwist. De bestreden beslissing motiveerde terecht dat louter sympathie of deelname aan deze demonstraties niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Marokko zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging immers *in concreto* aannemelijk te maken. Uit de pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt immers dat zijn vermeende problemen omwille van zijn politieke activiteiten ongeloofwaardig zijn, daar hij (i) bij aanvang van de procedure geen vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten formuleerde, (ii) geen begin van bewijs neerlegde

omtrent zijn beweerde activiteiten, (iii) tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn arrestatie in Marokko en hier geen bewijs van voorlegt, (iv) met zijn eigen paspoort op legale wijze het land heeft kunnen verlaten, (v) tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn activiteiten voor de Republikeinse beweging. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het louter herhalen en poneren van een vrees voor vervolging omwille van zijn politieke activiteiten, doch hij slaagt er niet in voorgaande motieven *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van zijn politieke activiteiten.

De besproken motivering van de bestreden beslissing is pertinent, terecht en vindt steun in het administratief dossier. Bij gebrek aan een dienstig verweer, wordt deze motivering integraal overgenomen door de Raad.

Een onderzoek van de grieven gericht tegen de overtollige motieven over het gebrek van bewijs van verzoekers identiteit of de laattijdigheid van de asielaanvraag dringt zich dan ook niet op.

Op basis van deze vaststellingen kan worden aangenomen dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico, nu er geen sprake is van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP